

En vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig att det finns en annan verklighet än tragiken och eländet!

En analys av Häggström, Simon, 2016. *Skuggans lag – En spanares kamp mot prostitutionen*. Falun.

Av signaturen ”Anständig”

Redan på baksidan

Det börjar redan på omslagets baksida, där Jonas Trolle – för att driva upp förväntningarna – levererar det gigantiska påhittet om att *människohandeln är bland de topp tre grövsta och allvarligaste brotten i världen. Vad många inte vill se är att prostitution är basen i människohandel för sexuella ändamål. I Simons bok blir detta tydligt.*

Professor Ann Jordan, vid Washington University of law, rektor för “Center for Human Rights and Humanitarian laws” har tillsammans med kandidaten Lynn Burke 2011 visat att ingen som helst grund finns för detta påstående.¹ Det finns ingen som helst forskning eller statistik som kan konfirmera detsamma och ingen enda ”rapport” eller forskning kan uppvisa någon ursprungskälla. Det är ett helt och hållet ounderbyggt påstående. Men det är en vägvisare för vad vi kan vänta oss av boken

Alltid samma formula

Sedan fortsätter det i samma vanliga ovetenskapliga stil som den Childwatch kritiserar redan 1996: *Och det är alltid samma formula som används; en studie kring en flicka vilken som mycket ung tvingades eller lurades in på bordellen, där hon är tvingad att betjäna 20 kunder på en natt för mycket låg eller ingen ersättning alls. I historien räddas hon av en välgörenhetsorganisation, bara för att upptäcka att hon fått HIV och snart ska dö.*² I detta fallet är det den synnerligen detaljerade berättelsen om Bella som

1 Wase 2012 s 71ff.

2 Wase 2012 s 159.

inleder texten. Formulan är densamma som alltid, och som även användes om masturberingen på 1800-talet, nämligen det förödande och fruktansvärda.³ Men det föregås av ett inledningscitrat av Victor Hugo, färgat av sin tids traffickingmyt – den om det vita slaveriet⁴ – och förstärkt av ett ”citrat” av Simon Häggström: *Denna bok vill jag tillägna alla de hundratalens kvinnor, män och barn som jag under åren mött i mitt arbete. Det här är mitt försök att beskriva er verklighet.*⁵ Det är ett märkligt påstående med tanke på att han påbörjade sin tjänst 2009 och svensk polis under den tiden endast lyckats lokalisera ett 30-tal personer klassade sextraffickingoffer – varav de flesta är sådana endast i kraft av att vara minderåriga.⁶ Så vilka de övriga hundratal är återstår för Häggström att kunna presentera.

Missförstå mig inte nu, jag bestrider inte på något sätt att det verkligen finns offer för tvång och våld som tvingas in i detta, och det är viktigt att de får hjälp, men jag bestrider de ovetenskapliga skrifter som påstår att det gäller **alla**, eller åtminstone merparten av sexarbetarna. Och det är här som Häggströms bok fullständigt spårar ur, i det att han inte vill se att det finns någon annan verklighet än den av honom beskrivna. Kanske är det ett sätt att motivera denna penningslukande polisavdelning – som åstadkommer så lite (årliga anslag om tio miljoner kronor resulterar i 5,25 som traffickingoffer klassade varje år)⁷ – kanske tror han verkligen på det själv, eller kanske det är ett sätt att säkra en karriärgång? Jag vet till en början inte.

De ideologiska skygglapparna lyser

Efter Bellas berättelse fortsätter det med Lovisas. Kanske är den sann – dessa fall existerar verkligen och de kvinnorna ska naturligtvis få hjälp – men däremot vet jag att det inte är det enda och sanna ansiktet i sexarbetet. Tvärtom finns det ett flertal studier som visar att 96 procent av sexarbetarna gör ett eget val att inträda i yrket.⁸ I Thailand visar Steinfatt att 69 procent av sexarbetarna i Bangkok, Pattaya och Phuket tycker att de har ett bra

3 Wase 2012 s 139f.

4 Wase s 375ff.

5 Häggström s 7.

6 Wase 2012 s 26ff.

7 Wase 2012 s 27.

8 Wase 2012 s 213ff.

jobb⁹ och i Queensland, Australien hävdade 66-69 procent av inomhusarbetarna att de skulle välja yrket igen om de kunde, men bara 36 procent av gatuarbetarna.¹⁰

Vi kan alltså fastslå, att Häggström aldrig brytt sig om att ta reda på verkliga fakta kring sexarbete, utan bara gått på vad han sett och fått sig berättat. Metodiken i boken är att vi ska tro på allt som antyds, bara för att Häggström framställer sig som en polis som bryr sig. Det finns **inte en enda vetenskaplig källa** i denna bok och när det i slutet under ”Kontakt” presenteras olika forum att vända sig till saknas naturligtvis Rose Alliance. Istället är det PRIS – Prostituerades revansch i samhället – som anges. De ideologiska skyggglapparna lyser som en fyr från Simon Häggström!

En historia som inte stämmer

En resumé av boken är på sin plats, efter den inledande beskrivningen (med kommentarer). Berättelserna som dras fram är elände eller skurksträck – precis den metod som den moralistiska rörelsen alltid har använt sig av. Efter Lovisa är det sexköparen Abdi som hängs ut. ”Hjälten” Häggström börjar med att puckla på Abdis vän, som inte vill flytta sig vid den miss-tänkta toaletten, kliver in och griper Abdi för sexköp – han har begått det fruktansvärda brottet att ha utövat ömsesidig sex med en kvinna som en kompis betalat, men så ser naturligtvis inte Häggström det. Abdi har begått ett brott, lika illa som det katolska kyrkan deklarerade i Avignon 1441, att det var förbjudet med sexköp, men inte att sälja sex.¹¹

Att det är något som inte stämmer i denna historia visas av det yttrande som Häggström tillskriver Abdi: *Jag ser det mer som välgörenhet när jag köper sex. Man känner att man gör kvinnorna en tjänst. De behöver ju pengarna.*¹² Det säger oss ju att Abdi är en mer eller mindre regelbunden köpare av sex (obs, kvinnorna i pluralis), men i historien är han oskuld och det är hans kompis som betalat och givit honom detta som födelsedagspresent. Någonstans i detta kan jag inte fatta det på annat sätt än att Häggström helt

9 Steinfatt 2002 s 68f.

10 Woodward & medförfattare 2004 s 39.

11 Bloch 1912 s 183.

12 Häggström s 53.

enkelt ljuger. Antingen i det Abdi tillskrivna uttalandet eller så är historien uppdiktad. Oavsett vilket så sätter det nivån på hur trovärdig författaren är. Enligt min mening inte alls!

Tragikomiskt

Sedan fortsätter vår ”hjärte” med att avfärda all forskning och alla vittnesmål som kvinnor gör om att de själva väljer arbetet (Nya Zeeland¹³ vet han förmodligen inte ens existerar) och skriver istället: *Bara det faktum att vi har den här typen av tankar kring vilka kvinnor det är som prostituerar sig visar vilken låg kunskapsnivå vi har om problematiken ... problemet med prostitution är att människor överlag saknar kunskap som är förankrad i verkligheten.*¹⁴ Jag är benägen att hålla med honom. Men problemet är i själva verket, att människor är lika okunniga som Häggström själv och tror på hans stereotypa beskrivningar. Uppenbarligen litar han bara till vad han ser med sina egna ögon – och bryr sig inte ett skvatt om att ta in några motstridiga fakta. Verkligheten för honom är det han ser och det han **vill** tro. Personligen tycker jag det är problematiskt med en polis som förefaller helt i avsaknad av att se andra perspektiv än sina egna. Jag skulle aldrig kunna känna förtroende för en sådan polis och risken kan vara stor att man inför honom är dömd på förhand med tanke på vilka föreställningar han uppvisar.

Rent tragikomiskt blir det när han fortsätter: *Det enda som de allra flesta egentligen vet är det man sett på tv eller film eller läst i böcker.* Visst är det ett problem, men inte ur den aspekten Häggström vill påskina. Problemet är ju att tv, film och böcker (åtminstone dem som det skrivs eller talas om) – och dessutom tidningar – unisont målar upp samma bild som skribenten själv. Idag är det fullständigt otänkbart att i något media presentera en artikel, dokumentär eller ett nyhetsinslag som skulle ifrågasätta Häggströms bild av verkligheten. Inom den akademiska världen förekommer fortfarande ifrågasättande och kritik – åtminstone utanför Sverige – men här förlitar vi oss istället på helt ovetenskapliga och beordrade resultat, som t ex den sk ”utvärderingen” av sexköpslagen.¹⁵

13 Wase 2012 s 261ff.

14 Häggström s 69.

15 En av många som kritiserat den är ovan nämnda Ann Jordan (<http://www.nswp.org/sites/nswp.org/files/Swedish%20Law%20to%20Criminalise%20>

Häggsströms "fakta"

Sedan räknar Häggsröm upp "fakta" kring dem som väljer sexarbete. 1) Fattigdom – vilket i sanning stämmer, eftersom sexarbete globalt är ett mycket bättre och utbildningsmässigt enklare jobb än några myndigheter i världen kan erbjuda alternativ till (men därmed inte sagt att de som väljer det därför tycker att det är ett dåligt jobb, jmf Thailand och Queensland ovan, eller att de följande kriterierna på något sätt är avgörande). 2) Psykisk ohälsa. Där kan vi jämföra med Queensland. När det gällde mental hälsa fanns en viss skillnad. För den vanliga befolkningen låg mentalhelsopoängen på 50,6, för de på bordell på 47, i privata lokaler 44,5, men gatuarbetare endast på 32 poäng.¹⁶ De stora skillnaderna är alltså inte mellan "vanliga" människor och inomhussexarbetare, men däremot gatuarbetare – d v s flertalet som Häggsström möter, men vilka inte utgör mer än **maximalt** var femte sexarbetare.¹⁷

Romans & medförfattare jämförde inomhusprostituerade med ett allmänt exempel av åldersmatchande kvinnor i Australien. Man fann inga skillnader i mental hälsa mellan de två grupperna i det allmänna frågeformuläret eller i självkänsla mellan de bägge grupperna. Inte heller var det någon skillnad i deras uppskattning av deras psykiska hälsa eller kvaliteten på deras sociala nätverk, och det var fallet även fast sexarbetare hade exponerats för mer vuxna och sexuella övergrepp än jämförelsegruppen,¹⁸ Men den sämre mentala hälsan beror inte i första hand på utförandet av sexuella tjänster. Den beror däremot på de "goda" människornas stigmatisering av sexarbetarna. *Risk rörande känslomässig hälsa som resultat av stigmatiseringen som vidhänger deras yrke var det främsta i sexarbetares helhetsbeaktelse av riskerna kopplade till sexarbete. Risk för våld och exploatering sågs som mindre problematiskt och risk rörande sexuell hälsa sågs som liten.*¹⁹ Det är alltså inte sexarbetet i sig, utan det stigmatiserande samhället,

Clients_A%20Failed%20Experiment%20in%20Social%20Engineering_2012.pdf), men i Sverige behöver man inte bry sig om kritik och akademisk forskning. Det räcker med skrifter typ Häggsströms.

16 Woodward & medförfattare 2004 s 43f.

17 Wase 2012 s 237.

18 Romans & medförfattare 2001.

19 Abel & Fitzgerald 2010b s 234.

i form av framförallt sådana som t ex antiprostitutionsaktivister (inklusive Häggström) vilka orsakar hälsoproblem. Att psykisk ohälsa skulle vara en orsak är alltså nonsens. Ytterligare ett vittnesmål om hur totalt okunnig Häggström är.

3) Sexuella övergrepp. Denna favoritorsak till prostitutionen, bland moralisterna, är naturligtvis en självklarhet i Häggströms trosbekännelse kring denna verksamhet: *Detta är snarare regel än undantag när det gäller dem vi möter. Att gå in i en destruktiv sexualitet, som exempelvis prostitution, blir ett sätt att försöka läka och behandla dessa sår och för stunden dämpa plågan.*²⁰ Den här myten om de sexuella övergreppens gigantiska skada omhuldas hett av dem som vill moralisera kring människors sexualitet. Men, för det första, så finns det en större amerikansk undersökning som tydligt visar att sexuella övergrepp, av dem som utsatts för det, betraktas som betydligt mindre allvarliga än andra övergrepp (vilka utförs mest av kvinnor²¹). I den kom fysisk försummelse (949 poäng) högst, sedan följde verbala övergrepp (914 poäng), fysiska (vålds)övergrepp (870 poäng), känslomässig försummelse (848 poäng) och sist på listan, långt under de andra kom sexuella övergrepp (100 poäng).²²

För det andra avlivar Steinfatts ovan nämnda undersökning myten om att sexarbetare, åtminstone på barerna i Thailand, skulle vara särskilt drabbade av sexuella övergrepp i barndomen. Av de fyra procent (av de totalt över 4000 sexarbetare som djupintervjuades) som uppgav att de utsatts för övergrepp så var det inte sexuella övergrepp som upplevdes som problemet, utan istället *brist på visad kärlek, kombinerat med någon nivå av fysiska snarare än sexuella övergrepp.*²³ Rosario finner också, att bakgrunden i övergrepp inte skiljer sig mellan unga i prostitution och ”vanliga” gatubarn. Men däremot att de förstnämnda kan tjäna fyra gånger så mycket pengar

20 Häggström s 71.

21 För att bara ta ett exempel: *In 2012, 54% of perpetrators were women and 45% of perpetrators were men* (<https://www.cdc.gov/violenceprevention/pdf/childmaltreatment-facts-at-a-glance.pdf>)

22 Ney & medförfattare 1994. Även t ex Mulder & medförfattare 1998 konfirmerar att fysiska övergrepp var direkt relaterat till psykiska sjukdomar, men det var inte sexuella sådana.

23 Steinfatt 2002 s 51.

som de senare. Det är alltså knappast övergreppen som driver unga in i prostitutionen, utan istället den överlägsna inkomspotentialen.

Widom & Ames (1994) argumenterar också direkt mot ett orsakssammanhang mellan sexuella övergrepp i barndomen och prostitution. Sexuella övergrepp tenderar att förekomma i mångproblemsfamiljer och därför måste det inte nödvändigtvis vara övergrepp i barndomen i sig som orsakar problemen. De menar att övergrepp generellt, och inte speciellt sexuella övergrepp, är vad som sätter barn i riskzonen. Utvärderingen av The Prostitution Act på Nya Zeeland konstaterar också att *få individer som generellt kan klassas som "i riskzonen" är involverade i prostitution*²⁴ och den danska prostitutionsutredningen 2011 konstaterar att *[d]et är ovisst hur mycket övergrepp, dåliga upplevelser och tidig sexualisering kan påverka kvinnors och mäns val att inträda i prostitution och inte minst deras upplevelser med prostitution som arbete*.²⁵ Rosen & Venkatesh säger att en del av dem de intervjuade upplevde sexuella övergrepp som barn, men att de *inte [placerade] större betydelse på denna del av deras biografi* och att deras undersökning utmanar bilden av sexuella övergrepp som orsak.²⁶

Vanwesenbeeck meddelar att *bevisen från flera kontrollerade studier stödde empiriskt antagandet om en förbindelse mellan sexuella övergrepp i barndomen och prostitution och relevansen i de nämnda faktorerna. Emellertid gjordes den mesta av denna forskning bland specifika, utvalda grupper av prostituerade; till exempel exklusiva gatuprostituerade, kvinnor rekryterade i fängelser, eller exklusiva ex-prostituerade rekryterade genom socialbyråer. Det är helt klart att dessa exempel inte är representativa, och, därför, säger dessa resultat ingenting om sexarbetarpopulationen som helhet*²⁷ (min emfaserings). Men naturligtvis är det medialt och karriärmässigt mycket mer framgångsrikt att betona den "hemska" sexualiteten istället för andra typer av övergrepp, vilka av de unga själva upplevs som mycket svårare än sexuella sådana. *Medan mediebilder understryker våld, tvång eller övergreppsmständigheter, och samhällliga besvär orsakade av gatunivån i sexindustrin, så uppmålar arbetarna en mycket mer heterogen*

24 PRA 2008.

25 Kofod & medförfattare 2011 s 175.

26 Rosen & Venkatesh 2008 s 421.

27 Vanwesenbeeck 2001 s 244.

bild och var benägna att tala om de banala och rutinmässiga aspekterna i arbetet de utför. De hade också olika syn på deras arbete, sträckandes sig från självbelåtenhet och likgiltighet till starka positioner för och emot det.²⁸

Det är faktiskt generande bedrövligt hur en så okunnig människa som Häggström kan skriva en bok som, vad det verkar, enligt devisen ”ändamålet helgar medlen” lyfts fram i medier och andra sammanhang. Det är inte minst ett mått på upplysningen och opartiskheten hos inte bara dem som i egenintresse förfäktar dessa myter, utan också av dem som borde agera annorlunda: Journalister, politiker och forskare!

Tafsa inte på mig!

Nästa episod är om ”Pink Paradise” som, av beskrivningen att döma, tydligen är ett ställe för gay män att ömsesidigt leva ut sexualitet. Men som den tvättäkta moralist Häggström är så får vi beskrivningar av stället som ska väcka vår avsky. *Det är bara att snällt titta på och förefalla belåten av kaskaderna av nakna kroppsdelar.²⁹* Så blir ”hjälten” antastad av en liten naken man – visst är väl det förvånande på ett ställe som är avsett för att män ska utöva sexuella kontakter – men eftersom mannen ovetande gjort ett närmande mot en polis får polisen panik, griper honom och handfångslar honom. Mannen försöker försvara sig med att säga:

*– Men jag har ju inte gjort något. Så får man göra. Så gör alla där inne!
– Visst, men om [man] ska tafsa någon mellan benen får man minsann fråga om tillåtelse först. Så enkelt är det, svarar Zanna och stänger dörren.³⁰*

Det ursprungliga uppdraget, att ta fast knarklangaren Raymond, fick stå tillbaka för att en ovetande människa utförde något som var praxis på klubben. Men man får absolut inte kränka en polis – även om han är där civilt och försöker att smälta in i miljön. Då blir kränkningen mot honom mycket viktigare än att utföra ursprungsuppdraget – att haffa en ”knarklangare”.

Om inte detta är tjänstefel så tror jag knappast sådana existerar. För att inte tala om den stackars bögen, som naturligtvis inte hade gjort så om han vetat

28 Hallgrimsdottir & medförfattare 2006 s 276.

29 Häggström s 85.

30 Häggström s 89.

att det var en polis. Det är, enligt min mening, minst sagt ett osmakligt agerande som inte höjer trovärdigheten inför fortsättningen. Dessutom har jag svårt att inte se drag av homofobi i episoden.

Sexarbetare på gatan och inomhus

Nästa avsnitt handlar om ett tillslag mot en lägenhetsbordell och infångandet av en ”torsk”. Sexarbetaren är en kvinna född i Indien, vilken enligt ”hjältens” åsikt måste återvända dit en dag.³¹ Han tvekar inte heller att föra henne bakom ljuset, för när hon frågar om hon behöver oroa sig för sitt framtida barn och sig själv försäkras han henne att hon inte behöver göra det. *Bara för att du hamnat i detta betyder det inte att du kommer att bli en dålig mamma.*³² Kan det verkligen vara möjligt att denne ”hjärte” är totalt ovetande om att socialen tar barnen från kvinnor som utför sexarbete? Ett känt sådant fall är ”Jasemine”³³ och det är inte bara att fråntas vårdnaden det handlar om, utan också att vräkas från bostaden.³⁴ Det är tragiskt – sent eller inte sant – när Häggström påstår att svensk-indiskan känt förtroende för honom.

Så ventilerar Häggström sitt och sina kollegors huvudbry med uttrycket *sexarbete*. För han ”vet” ju att sexarbete är förenat med *en enorm risk*.³⁵ Så fortsätter han – sant eller inte sant: *En majoritet vittnar om hur de blivit föremål för våldsbrott av dem man pratar med*. Här har vi svart på vitt det selektiva urvalet i den minsta gruppen av sexarbetare, nämligen den som är mest utsatt – gatuarbetarna.

Det är ett forskningsfaktum, att de gatubaserade sexarbetarna är betydligt mer våldsutsatta än inomhusbaserade. I utvärderingen av avkriminaliseringen av prostitutionen på Nya Zeeland skriver man: *Risken för våld betraktades inte som en fråga bland anställda och privata sexarbetare då de flesta aldrig hade upplevt våld. Några hade attackerats fysiskt, så som bli-*

31 Häggström s 101.

32 Häggström s 102.

33 <http://www.anstandigt.com/2015/09/13/glom-inte-jasemine/>.

34 <https://sensuellqkonsult.wordpress.com/sekopslagen/konsekvenser-av-den-svenska-prostitutions-policyn/>.

35 Häggström s 105.

vit dragna i håret eller kastade ur sängen, men de rapporterade dessa som små incidenter. Anställda arbetare säkrade sin säkerhet genom att göra det klart för klienten innan de gick in i rummet vad de kunde förvänta i transaktionen. Det var något som inte var möjligt före avkriminalisering av rädsla för att fångas i anklagelser om att bjuda ut sig.³⁶

Angående Queensland skriver Woodward & medförfattare, att det endast var tre procent på bordellerna i deras undersökning som någon gång blivit våldtagna av en kund, och två som blivit slagna, mot 60,6 respektive 54,5 procent bland gatuarbetarna.³⁷ Ska man döma av vad som ibland påstås om våldtäkter av kvinnor i vårt land framstår bordellerna som ett under av säkerhet. I sammanfattningen om lagreformen, med legaliseringen av prostitutionen, skriver författarna också: *Den nuvarande lagstiftningen har varit effektiv i att förbättra sexarbetares hälsa och välbefinnande inom den. Det återspeglas i den höga arbetstillfredsställelsen som rapporterades av många kvinnor. Emellertid är det för dem som arbetar utanför det lagliga ramverket ett antal ofördelaktigheter, inkluderande ökad risk för exponering för veneriska sjukdomar och lägre fysisk säkerhet på arbetsplatsen.³⁸*

Goebbelska fakta

Den i okunnighet framhårdande Häggström vägrar uppenbarligen att ta till sig fakta som strider mot hans egen moralistiska syn på detta utan går enbart på vad han hör andra säga, som passar in på hans egen filtrering av verkligheten och fixerande på den grupp av sexarbetare han själv kommer i kontakt med. Den här närmast religiösa övertygelsen om ”den enda sanningen” lyser igenom när han efter en genomgång av sexarbetares strategier för att skydda sig kommer till frågan om en ”legalisering” av verksamheten. Hans svar blir ett rungande nej och som skäl för det drar han fram påhittade fakta (i ärlighetens namn inte av honom själv, men han har anammat dem för att de passar hans syn på detta).

Det är intressant, att moralistlobbyn – i form av politiker, journalister, aktiver och tydligen några poliser också – måste använda sig av samma me-

36 Abel & Fitzgerald 2010b s 223.

37 Woodward & medförfattare 2004 s 47.

38 Woodward & medförfattare 2004 s 57.

tod som förespråkades av den tyske propagandaministern Josef Goebbels: om man upprepar en lögn tillräckligt många gånger så tror folk till slut att den är sann. Det börjar med påståendet *att prostituera sig är något av det farligaste man kan göra*,³⁹ vilket vi nyss sett av exemplen Nya Zeeland och Queensland inte har ett dugg med verkligheten att göra. Däremot är det farligare att vara gatubaserad sexarbetare än inomhusbaserad sådan, särskilt i länder med förbudslagar, som Sverige. Sedan är det hans fasta *övertygelse* att majoriteten av de kvinnor de möter har hallickar och människohandlare som ligger bakom verksamheten. Något som kan jämföras med vad Siegel säger i Nederländerna angående de ryska sexarbetare han intervjuat: *[d]e flesta av dem hade aldrig någon kontakt med organiserad brottslighet och ingen tvingade dem att fara till Nederländerna för att arbeta i sexindustrin*.⁴⁰ Det är alltså enbart en fråga om tro som styr honom. Några vetenskapliga eller statistiska belägg för påståendet finns inte och vi har ju redan sett vad Häggströms *övertygelse* leder honom till: att utestänga motstridiga fakta, förvränga och referera rena påhitt som ”fakta”. Det senare syns inte minst av nästa goebbelska påstående som han levererar: *Att ge grov organiserad brottslighet, exempelvis mc-gäng och maffialiknande grupperingar, en laglig arena att verka på är en mycket farlig väg för ett samhälle att slå in på*.⁴¹ Det finns inte en enda undersökning någonstans som kan konfirmera att avkriminalisering eller legalisering av prostitutionen lett till något sådant. Det är helt och hållet en osanning att antyda att det skulle bli så, men det ligger helt i linje med hur moralister som inte har verkliga fakta att tillgå måste arbeta. Man ska skrämman upp människor med påhittade skräckscenarier för att de ska bli motståndare till att moralisternas världsbild ska utmanas.

Naturligtvis måste han också plagiera ett annat goebbelskt påstående, att legalisering skulle leda till mer våld mot kvinnorna, och att köparna skulle bli *alltmer hårdhänta och obehagliga*⁴² och att om köparna vill ha unga kvinnor så *tillhandahåller människohandlarna det*.⁴³ Rena goebbelska lögnar som, eftersom de dras gång på gång, avser att skrämman upp folk när de

39 Häggström s 108.

40 Siegel 2009 s 7.

41 Häggström s 108.

42 Häggström s 109.

43 Häggström s 108.

till slut tror på lögnerna. Någon verklighetsgrund i form av forskning eller undersökningar existerar inte.

Så levereras nästa goebbelska påstående, att Häggström *observerat* att det blir värre för kvinnorna i länder som avkriminaliserar eller legaliserar prostitutionen. Som exempel tar han fram Tyskland och redogör för olika (lagliga) former av olika sexutbud – som vi ska förfaras av enbart för att Häggström är förfarade av dem. Så drar han till med det riktigt ”tunga” argumentet, hur många män där som *beräknas* köpa sex per dygn, hur många som *uppskattningsvis* säljer sex (dessa uppskattningar ger vid handen att varje tysk sexarbetare varje dygn skulle ta emot tre sexköpare, vilket är vida mycket mer än den av honom senare avbildade listan över en sexarbeters kunder⁴⁴) och hur mycket man *beräknar* att prostitutionsindustrin ger i avkastning.

Det här tillvägagångssättet är också ett genomgående drag hos moralistlobbyn. Man använder aldrig verkliga siffror eller statistik utan presenterar bara ”uppskattningar” och/eller ”beräkningar”. Som t ex den ”uppskattning” som den svenska polisen 2003 gjorde om omfattningen av sextraffickingen i vårt land, 400-600 sextraffickerade kvinnor varje år.⁴⁵ Polisen har inte använt siffran sedan dess, men moralisterna drar den gärna. Däremot nämner de aldrig det verkliga antalet. Wase skriver: *Skulle vi dock addera TIP-rapportens förmodligen för höga siffror för Sverige för senare år (2007 8 domar, 2008 8 domar, 2009 4 domar och 2010 3 dömda) så landar vi på 5,4 domar i genomsnitt per år, vilket gör ungefär 0,054 domar per 100.000 invånare och maximalt 0,54 anmälningar per 100.000 invånare. D v s något över världsgenomsnittet. När det gäller traffickingoffer så är det i genomsnitt 2,25 sådana varje år som verkligen blivit tvingade eller lurade, plus tre som utsetts till offer av lagar och domstol – i strid mot egen uppfattning. Det gör 5,25 som offer klassade per år, eller 0,05 funna ofrivilliga och frivilliga offer per 100.000 invånare. Trots det kan Kajsa Wahlberg, ”rikskriminalens expert på kvinnohandel”, 2008 gå ut och påstå att polisen ”uppskattar” att drygt 1000 kvinnor är utsatta för trafficking i Sverige idag, men att ”mörkertalet” kan vara mycket större, och att de*

44 Första bilden på bildsidorna.

45 BRÅ 2008:21 s 24.

inte kan göra så mycket. (Detta trots att enheten varje år åren 2000-2003 fått 7000.000 kronor, och därefter 10.000.000 kronor varje år). Men trots än större resurser, i form av 215 tillstötta miljoner 2008 ... så har man inte funnit mer trafficking. Tvärtom så har fallen minskat 2009 och 2010. Noterbart är att den nämnda Kajsa Wahlberg tackas i Häggströms förord och att BRÅ i en rapport 2011 om de av henne hävdade ”mörkertalen” skriver: *Enligt Brå:s mening finns det dock ingen anledning att tro att det utöver de anmälda fallen finns en utbredd dold grov brottslighet. En större verksamhet kräver en viss synlighet för att locka kunder. Däremot kan det vara svårare att uttala sig om mörkertalet när det gäller mindre allvarliga brott med en begränsad kundkrets.*⁴⁶ Det är alltså osannolikt med mörkertal rörande trafficking, vilket inte bekymrar Wahlberg. Men, som sagt, ingen moralist skulle någonsin drömma om att nämna de verkliga siffrorna. Folk skulle ju inte bli så uppskrämda som de blir av de påhittade och kanske skulle de rentav fråga sig om det är motiverat att lägga så stora summor på ett brott som utgör 0,05 offer per 100.000 invånare, så annan brottsbekämpning blir lidande.

Naturligtvis hävdar också Häggström sexköpslagens förträfflighet och anför mordstatistik från Tyskland och Sverige som ”bevis”. Eftersom han inte anför några källor för sitt påstående så är de svåra att kolla upp. Men rent generellt kan man inte – om det nu verkligen skulle stämma – hänföra detta fenomen till existensen av sexköpslagen. En alternativ förklaring är att det mesta av den synliga prostitutionen flyttat inomhus⁴⁷ och inomhusmiljön är oerhört mycket mer säker än den utomhus. Potterat och medförfattare skriver: *[u]ndersökningar indikerar också att prostituerade kvinnor upplever mer våld från kunder när de arbetar på gatan än i icke gatuomständigheter, och 84 procent av kända prostituerade mördade i Storbritannien på 90-talet arbetade på gatan.*⁴⁸ D v s att mindre än en femtedel av alla prostituerade utsattes för nästan nio av tio mord! Brewer & medförfattare meddelar också att *med få undantag arbetade prostituerade mordoffer på gatan.* Och dessutom mördades en tredjedel av offren av seriemördare,⁴⁹

46 BRÅ rapport 2011:18 s 21.

47 Denna omställning bekräftas t o m i den s k ”utvärderingen” av sexköpslagen. Skarhed 2010 s 110. Jmf även Socialstyrelsen 2007 s 45.

48 Potterat & medförfattare 2004 s 784.

49 Brewer & medförfattare 2006 s 1107.

vilka uteslutande rör sig bland gatuprostituerade. Naturligtvis bortser också Häggström från de undersökningar som visar att sexarbetarna känner en större osäkerhet med sexköpslagen och tror han verkligen att Sexköpslagen skulle avskräcka någon som skulle kunna mörda?

Värt att nämna i sammanhanget är att även den totalt undermåliga och ovetenskapliga sk ”utvärderingen” av sexköpslagen⁵⁰ bekräftar att sexköpslagen enligt sexarbetarna *förstärkt det sociala stigma det innebär att sälja sex*, att de känner sig *jagade av polisen* och att de känner sig *omyndigförklarade*.⁵¹ Så det finns varken i Häggströms bok eller Skarheds ”utvärdering” någonting som kan konfirmera att sexköpslagen haft någon som helst positiv inverkan annat än övertygelse och tyckanden. Däremot finns det fakta som visar att den fått en negativ effekt. Sexköpslagen är bara ett instrument för att, som Howard S Becker uttrycker det, *tillverka kriminella av människor som annars inte är benägna för ett kriminellt beteende*. Eller, som det tyska ordspråket säger, *falska lagar mognar snart till riktiga brott*.

Morallagar och evolutionär adaption

Nästa episod handlar om Natalia från Rumänien som blir hjälpt av Häggström när hon rånat av en ung man på Johannes kyrkogård. Förvånansvärt nog förefaller historien trovärdig. Det är ingen tvekan om att många kvinnor väljer sexarbetaryrket utifrån fattigdom – därför att de ser alternativen som sämre – och författaren bekräftar också indirekt att det är ett val Natalia själv gjort, eftersom hon stannar i jobbet även sedan hennes ”hallick” dömts. Vad som dock gör att man känner olust inför Häggströms sätt att berätta den är att han inte uppvisar någon som helst medvetenhet om att det är kriminaliseringen som skapar de osäkra situationerna och möjliggör mycket av våldet.

Under förbudstiden i USA blev spritsmuggling en stor verksamhet för de kriminella, och ledde till våld, mord, utpressning, m m. När alkoholen åter legaliserades försvann detta. Orsaken till denna utveckling är att männ-

50 Wase 2012 s 315ff.

51 Skarhed 2010 s 129. Typiskt för Skarheds sätt att arbeta är att hon omyndigförklarar kvinnorna som uttrycker detta genom att säga att de ”upplever sig”.

iskors sukten efter alkohol är så stor att inga förbud i världen kan ta bort det. Det hänger samman med människans instinktiva strävan efter att söka det roliga och behagliga (och undvika det tråkiga och obehagliga). Det är alltså en evolutionär adaptation⁵² som inte går att utplåna. Precis så är det med sexhandel. Suget efter sex är så starkt hos många, och mer hos män än kvinnor, så att kvinnlig sexualitet blir ett kapital. Jmf t ex vad Symons konstaterar, att i alla världens kulturer ses sex som något kvinnor har som män vill ha. Detta sexuella kapital kan omsättas till kontanter eller presenter och utförs även i förhållanden och äktenskap. Men det är det som skapar möjligheten för sexsäljare (både män och kvinnor) att omsätta sitt sexuella kapital till pengar. Sexhandeln sker även bland våra primatanförvanter, så som de Waal vittnar om, att en hanne kan köpa sig sex av en hona.⁵³ Sexhandel är alltså också en evolutionär adaptation och därför omöjlig att utrota med moraliserande lagar. Som alla sådana så medför de enbart problem och svårigheter för dem de är riktade mot. När de införs driver de också verksamheten in i kriminella kretsar och samhälleligt skydd och kontroll riskerar att drabba sexsäljaren och sexköparen. Som ”Prostitution Law Review Committee” skriver, att förbudslagar *gör det omöjligt för sexarbetare att tillhandahålla kommersiell sex utan att begå ett antal förbrytelser. Regleringarna tenderar att öka sårbarheten hos sexarbetarna genom att driva dem under jorden, där rädsla för upptäckt och arrestering överflyglar oro för hälsa och säkerhet.*⁵⁴ Utvärderingen av avkriminaliseringen i Nya Zeeland visar, att om verksamheten blir laglig så reduceras kriminaliteten.⁵⁵

Naturligtvis tar Haggström inte hänsyn till sådana fakta, utan låter sig istället styras av sin övertygelse. Därför är det svårt att tro att han långsiktigt ömmar för kvinnorna han beskriver. Jag tvivlar inte på att han gör det när han står inför händelserna, det gör vi alla, men han tycks inte förstå, att sättet som han arbetar på inte i längden kommer att förbättra för någon av dem. Men det är han i och för sig inte ensam om. Medier⁵⁶ och politiker⁵⁷ är lika beredda att av övertygelse inte respektera sexarbetares val eller att

52 <http://www.anstandigt.com/?p=37>.

53 De Waal 1995, s 50.

54 Abel & Fitzgerald 2010a s 3.

55 Wase 2012 s 261ff.

56 Wase 2012 s 164ff.

57 Wase 2012 s 180ff.

säkra skydd och säkerhet för dem. Intrycket förstärks av att han som avslutning framför ”vetenskapliga” fakta, nämligen Melissa Farley.

Det här följer helt det mönster som moralister unisont följer. Eftersom man inte har verkliga forskningsfakta som stöd måste man ta till fabricerade och/eller förvrängda sådana. Melissa Farley är djupt akademiskt kritiserad för sina ovetenskapliga metoder⁵⁸ och att använda sig av henne visar på hela svagheten i resonemanget. Därför måste Häggström, precis som alla andra av hans sort, utelämna allt som strider mot övertygelsen – som djupt religiösa ofta tenderar att göra – och bara leta upp sådant som kan konfirmera deras tro.

De lider av falskt medvetande

Så följer en historia om en kostymklädd man och en kvinna, vilka ömsesidigt gör upp om sextjänsten och vilken man respekterar de regler som kvinnan satt upp. Men sexköpslagen har ju förvandlat denne förmodligen i alla andra sammanhang laglydige man till en ”brottsling” och poliserna måste därför ingripa.

Det motbjudande i detta är inte mannens och kvinnans överenskommelse, det är att moralister och ideologer tror sig själva om att sitta på en ”sanning” som ger dem rätt att med lagar ingripa i människors privata mellanhavanden. Det finns inte ett spår av omsorg eller tolerans i ett sådant agerande utan är rent fascistiskt. Visserligen gör poliserna enligt lagen rätt, men poliser som inser hur meningslöst detta är borde säga ifrån. Att Häggström inte kommer göra det är självklart, eftersom han besjålas av samma trosvisa övertygelse som dem som skapat lagen, men det finns poliser som inser meningslösheten i detta.

Den italienska forskaren Daniella Danna undersökte 2012 ”den svenska modellen” och skriver: *Enligt de intervjuade polismännen så talade ungefär hälften av de migrerade kvinnorna som arresterades i lägenheter med dem och ingen av dem sa att det hade begåtts övergrepp mot dem eller att de våldtagits av människorna som organiserat deras färd till Sverige. Bara*

58 Se den sammanställning som Wase gjort av kritiken: Wase 2012 s 289ff.

en deklarerade att om hon hade velat bryta överenskommelsen och åka hem, så skulle hon ha blivit hotad. Emellertid rapporterade många kvinnor att överenskommelser inte hållits.⁵⁹ Det är alltså uppenbart att kvinnorna inte ens är villiga att tala med poliserna och det gör ju att man blir skeptisk mot den bild som Häggström målar upp av sig själv – en som kvinnorna ofta talar med och känner förtroende för (men han ger också exempel på det motsatta). Man blir ju ännu mer skeptisk när forskning visar att kvinnor som samtalar med poliser och myndighetspersoner ofta tillrättalägger vad de säger för att det ska passa den som förhör.⁶⁰

Om den dagen kommer att vi inser hur förödande denna fascistiska lag varit så kommer de som utförde detta att hänvisa till det klassiska: *Det var bara order jag löd* och hänvisa till lagen. Visst är det riktigt, och ingen ska dömas för det, men det handlar ju om att inför sig själv vara bekväm med vad man gjort.

*De flesta främmande kvinnor som vi möter i prostitution ... har inte tvingats eller lurats. Istället har de en svår situation i sitt land. De kan vara arbetslösa, eller ha små barn, och inget annat sätt att tjäna pengar. I praktiken så var beviset för detta brott huvudsakligen baserat på att offret var en minderårig. Om de påstådda offren är över 18 är det svårt att bevisa att de inte var med på det själva. Ordens är en polis som Danna intervjuat, som förmodligen inser meningslösheten i verksamheten, men som åtminstone talar om det för forskaren, och denna tillägger att *polisen, grundat på tidigare erfarenheter, förväntar inte att de ska samarbeta.*⁶¹*

Hur bra kan man må av att utföra ett så meningslöst arbete som att ”sätta dit” en i allt annat laglydig man bara för att han betalar för att få sex – dessutom respekterandes kvinnans regler? Häggström urskuldar sig med att kvinnorna lever under ”slavliknande förhållanden”⁶² – trots att de själva uppenbarligen inte anser det. Men det är också ett genomgående drag hos dessa ”goda” beskyddare av de ”omyndiga” kvinnorna som måste beskyddas mot deras vilja. Man kan inte tro på vad de säger för ”de förstår inte sitt

59 Danna 2012 s 84.

60 Wase 2012 s 197ff.

61 Danna 2012 s 87.

62 Häggström s 152.

eget bästa”. De lider av ”falskt medvetande”. Men sådant lider naturligtvis inte en polis av, vilken i alla sammanhang måste lita till goebbelska myter.

En vanlig normalt funtad man ...

Så följer en genomgång av ”sexköparen” och den landar i Häggströms ”vetenskap” om att han – trots att han ser ut som vem som helst – inte är *vilken man som helst*.⁶³ Så får vi reda på hur sexköparen verkligen är, med samma typ av stereotyp som levererats genom hela boken. *Hos en sexköpare finns nämligen föreställningar och värderingar som en vanlig man inte har. Där finns bland annat behov av makt, önskan om förnedring eller viljan att äga och/eller utnyttja en annan människa ... Mest av allt handlar det om sexköparnas kvinnosyn ... en vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig tragiken och eländet ...* Påståendet är precis samma typ av goebbelsk osanning som de ovan citerade. Det finns ingen forskning som bekräftar bilden och de sexarbetare som berättar om sexköparna målar verkligen inte upp en sådan bild. I Thailand ser sexarbetarna på barerna ”farang” män som bättre än de thailändska,⁶⁴ och dessutom har många sexköpare, som ILO-rapporten ”The Sex Sector” påpekar, hjälpt kvinnor att fly från kränkande situationer.⁶⁵ Denna myt är uppfunnen i en ideologisk, radikalfeministisk miljö och har lika lite stöd i verklig forskning som att jorden skulle vara platt! Det blir inte heller sant bara för att författaren påstår att *män som köper sex är ett omfattande problem*,⁶⁶ för det blir bara ett problem om man med lagstiftning bestämmer att det ska vara ett problem! Det är helt och hållet en moralistisk ståndpunkt och saknar objektivt värde. Men den här typen av osanna stereotyper är viktiga för moralisterna för att rättfärdiga sig själva och omvandla de utpekade till ”andra”, ”avvikare” som man har rätt att trakassera och behandla illa. Precis lika viktigt som det är för ideologiska och religiösa grupper att t ex peka ut ”folkfiender”, ”judar” (de såg ut som människor, men eftersom de var beräknande, giriga och ondskefulla exkluderade det dem från människan och det var rätt att trakassera dem), ”kättare”, ”sodomiter”, m fl.

63 Häggström s 156.

64 Steinfatt 2002 s 94, 254, Re s 46ff.

65 Lim 1998.

66 Häggström s 160.

Men, man kan också säga att en vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig att det finns en annan verklighet än tragiken och eländet!

It's no good for you

Nästa avsnitt är precis lika motbjudande som det förra. Det handlar om hur polisen bryter sig in i en lägenhet på Söder och arresterar sju nigerianska kvinnor för utvisning. ”Hjälten”, som säger att han inte gillar att bli betraktad som hjälte, tycker det är svårt, men deras uppgift är att upprätthålla svensk lag och urskuldar sig med övertygelsen om att de inte hjälper dessa kvinnor genom *att låta dem fortsätta utnyttjas*.⁶⁷ Det finns heller ingenting i texten som antyder att kvinnorna utnyttjats, men ”hjälten” använder den terminologin genomgående. När en kvinna ifrågasätter varför hon inte får försörja sig med sin fitta så gör han om henne till ”madam”, vilket leder till att hon är en ”människohandlare” och ”hallick”. Några andra alternativ finns inte i ”hjältens” sinnevärld. Svaret hon får är:

– *Well, because we believe that prostitution is no good for you, or anyone else.*

Det dräpande svaret blev:

– *Of course it's no good. But this is my reality, and I have to survive.*⁶⁸

Ska man klara en sådan verklighet måste man ha bra stereotyper och myter att ta till för att urskulda sig. Annars finns risken att man för sig själv måste erkänna att man skickat dessa kvinnor tillbaka till svåra förhållanden. Och Häggström har en riktigt kraftig, goebbelsk, stereotyp på lur; att nigerianska kvinnor ofta är indragna i voodolikhande ritualer och avlägger ed inför religiösa ledare.⁶⁹

Ett liknande fall som det Häggström refererar inträffade 2008 då Expressen basunerade ut att ”Prostituerade hölls kvar med Voodoriter”. Inte för att någon av de inblandade kvinnorna hävdade det, tvärtom sa en polis om den som Häggström skulle ha uppfattat som ”madam” och ”människohandlare” att *ur hennes perspektiv har hon hjälpt kvinnorna. Inslagen av tvång, hot och misshandel har inte varit så starkt att man kan tala om människohan-*

67 Häggström s 175.

68 Häggström s 178.

69 Häggström s 174.

del.⁷⁰ Men Expressen måste ju förvränga detta så det blev ”rätt” och anlita-
de en ”expert” som påstod att *en rituell pakt med voodoo sluts mellan män-
niskohandlarna och offret* och att det bara till Italien traffickerades 10.000
kvinnor från Nigeria varje år. Naturligtvis fanns ingen grund för påståendet
och en italiensk rapport samma år konstaterade att *inga verkliga data kring
antalet traffickerade kvinnor finns tillgängliga*.⁷¹ Om inte annat visar det
vilka ”fakta” som denna ”expert” levererade. De hade ingen som helst
substans och den danska prostitutionsundersökningen 2011 kunde på intet
sätt konfirmera ”expertens” påståenden. Istället beskrev afrikanska kvinnor
*hållningen i Nigeria som dubbelmoralisk. De säger att alla vet att kvin-
norna far till Europa för att arbeta i prostitution, och om de kommer hem
med ekonomisk vinst, blir de väl mottagna, annars möts de med skam*.⁷² Så
Häggström sände dem alltså tillbaka till skam.

Men kvinnorna erbjuds minsann ”hjälp” här i Sverige – om de säger ”rätt”
saker vill säga, dvs att de traffickerats. Då kan de få ett tillfälligt uppe-
hållstillstånd⁷³ men däremot får de naturligtvis inte ”försörja sig med fit-
tan”. För det är bättre för dem att kanske svälta och fara illa i hemlandet än
att tjäna pengar med fittan.

En vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig att det finns
en annan verklighet än tragiken och eländet!

Bra och dåligt

Nästa avsnitt handlar om hur poliserna hindrar en 16-årig tjej från att sälja
sin oskuld. Ja, det var bra och inte så mycket att säga om, men nästa berör
indirekt problemet att handikappade och avvikande i vårt land i många fall
helt ska vara utan sex. I Tyskland finns det en grupp av sexarbetare som
specialiserat sig på handikappade och sjukdomsskadade, men här är inte
sex en rättighet. Trots att längtan efter den kan vara så stark som den är hos
sjukpensionären Sam i avsnittet, vilken trots att han gång på gång blir tagen
av polisen i vad som närmast är att beteckna som statligt sanktionerat tra-

70 <http://www.expressen.se/1.1337684>.

71 UNICRI 2003 s 118.

72 Kofod & medförfattare 2011 s 186.

73 Häggström s 173.

kasseri – enbart för att moralistlobbyn ska få slå sig för bröstet och försäkra sig om hur ”goda” de är när de gång på gång bötfäller Sam – framhärdar.

Avsnittet efter det är ett citat av ett brev som Häggström har fått av en kvinna som kände sig räddad av hans ingripande. Bra. Det är ingen tvekan om att det finns åtskillig därute som verkligen behöver hjälp, så i det finns inget att kritisera, snarare uppmuntra. Men det omintetgör inte de fadäser som redovisats ovan och – framför allt – det berättigar inte en polis till att agera så stereotyp och okunnigt som Häggström gör i så mycket. Dessutom är det verkligen ingenting i brevet som säger att sexköpslagen i sig, eller prostitutionsgruppen, är en bra skapelse.

Bildbevisen

Som första ”bildbevis” uppvisas en sexarbetares förteckning över män hon sålt sex till. För det första stämmer inte listan med föreställningen om betjäning av en mängd män per dag. Under maj har hon sex vid tio tillfällen och vid ett är det inte sex. På det tjänar hon 16.500+11.500. Summa 28.000 kr. Även om vi orimligt högt skulle räkna två timmars arbetstid vid varje tillfälle så är 1270:- / tim ingen dålig timpenning.

Nästa ”bildbevis” är en skärmdump över kvinnor som annonserar på Internet. Inget i detta vittnar om människohandel eller tvång – om man inte är fast i föreställningen att allt sexarbete är sådant, vilket uppenbarligen författaren är.

Nästa bild är påstådda tillhörigheter för kvinnors vistelse ”under en vecka” (vad nu detta baseras på) och egentillverkade ”svampar” för att kunna arbeta även under mens. Inte heller här finns vittnesmål om människohandel eller tvång. Att Häggström är äcklad av det handlar om honom, inte kvinnorna.

Nästa sida är dumpar från påstådda meddelanden från män vilka ska ha skickat sms medvetna om att mottagaren bara var 16 år. Förutom att vi bara har Häggströms ord på att det är på det sättet så är jag tveksam till om det är olagligt. Så är det en bild på en av en afrikansk kvinna skriven bön

till gud om att hjälpa henne. Hur detta skulle bevisa att hon varit utsatt för människohandel eller tvång är dock högst oklart.

Nästa sida är en bild av ett sms där en man vädjar att de inte ska sätta dit honom för sexköp. Är någon förvånad över det? Och inte visar det på något sätt att han varit våldsam eller icke normalt funtad – om man nu inte har stereotypen att man inte är normalt funtad om man köper sex.

Nästa bild ligger över två sidor och på den ser man en kvinna gå på gatan en kväll. Häggström påstår att det är en ”hallick” som kört en kvinna till en sexköpare. Svårt att veta om det stämmer eller inte.

Inte heller några av de följande bilderna har något som helst övertygande värde. Däremot så är språket genomgående detsamma. Det är en ”hallick” som kastat sopor, två kvinnor i förhör, ”hallick” som river sönder anteckningar, ”misstänkt hallick” som har pengar, ”människohandlare” som orsakar att kvinnor har fler telefoner och så den enda bilden som har en viss relevans för det som påstås i boken, nämligen att djup fattigdom driver kvinnor in i sexarbete. Men menar Häggström att det verkligen är bättre för dem att förbli i den djupa fattigdomen än att ta chansen att förbättra sitt liv genom att ”försörja sig med fittan”. Jag fruktar att han gör det.

Tillbaka till medeltiden

Visst finns det våldsamma människor och utsatta yrken. Kimberly-Ann Ford visar, i sin kanadensiska studie, att när det gäller arbetsmiljön så är sjukvårdsbiträde och gatubaserat sexarbete förvånansvärt lika, både vad gäller stress och verkliga nivåer av fysiska attacker från klienter.⁷⁴ Men innebär det att alla sjukvårdsbiträden utsätts för lika mycket våld, eller att vi måste förbjuda köp av sjukvårdstjänster? Jag skulle inte ens tro att Häggström tror det, men det gör han när det gäller sexarbete. Att rätt många skolbarn mår dåligt, betyder det att alla skolbarn mår dåligt? Jag tvivlar på att ens Häggström skulle förfäktas den åsikten, för den stereotypen har han bara när det gäller en del sexarbetare som mår dåligt.

74 Ford 1999.

Samma konstiga logik uppvisas i avsnittet där de snärjer en dömd våldtäktsman för försök till sexköp. Det är som om vi ska tro att alla sexköpare därför är våldtäktsmän, vilket de absolut inte är. Men denna ”guilt-by-association” metod är vanlig bland dem som förfäktar en ”enda” sanning.

Så kommer ett avsnitt som handlar om hur man använder arbetstiden till att spana efter sexarbetare på nätet och en Serena som erbjuder tjänster 24 timmar om dygnet, alla dagar i veckan är naturligtvis, enligt Häggströms logik, tvingad till det. *Att det finns män som på riktigt tror att Serena som ”självständig eskort” skulle vara tillgänglig för sexköparna 24 timmar per dygn, sju dagar i veckan utan att någon låg bakom och tvingade henne till dessa arbetstider känns tröstlöst.*⁷⁵ Att det skulle kunna vara så, att hon annonserade ut dessa tider därför att hon valde ut vissa kunder, beroende på känslan och betalning föresvävar inte Häggström, lika lite som att det skulle kunna vara sant att den ”stackars” slovakiska kvinnan försäkrade den kund de tog in veckan innan att hon fick behålla pengarna själv. Man fasar ju för hur han skulle behandla de kvinnor som verkligen behåller all förtjänst själva.

Så kommer bokens huvudnummer, gripandet av åklagaren. Självt blir jag mer upprörd över att vi har en lagstiftning som dels lägger sig i enskilda människors ömsesidiga sexakter som att den tvingar människor till hyckleri, eller det som Timur Kuran kallar ”Private truths, Public Lies”. Men visst är det märkligt att denne åklagare får ett extremt mildt straff jämfört med sin position. Jag kan hålla med Häggström om att det är märkligt, men det visar bara vilken sjuk lag sexköpslagen är som i värsta moraliserande anda ska påverka människor på deras val att utöva sex. Rent principiellt öppnar det vägen för att en mängd olika sexuella akter, precis som under medeltiden (då sexköpslagen, som tidigare nämnts, första gången infördes av katolska kyrkan) då endast det avlande samlaget i missionärsställningen var det tillåtna.⁷⁶

75 Häggström s 240.

76 Wase 2016 s 157, 246f.

”Deep throats”, analsex och bli sprutad i ansiktet

Sedan vittnar Häggström återigen indirekt om det egna valet, när han berättar om Kristýna från Tjeckien, som trots att de gripit hennes hallick fortsatte inom prostitutionen. Hon har det säkert svårt och skulle säkert vilja ha ett annat liv än det hon har, men får hon det bara för att Häggström i sin strävan att sätta dit hennes kund slår sönder en bilruta och agerar allmänt aggressivt? Får hon ett bättre liv av att hon inte får inkomsterna från sitt sexarbete? Och vad erbjuder myndigheterna i Tjeckien – och Sverige – som alternativ?

Kunden, Ahmed, uppvisar inga som helst perversa eller aggressiva drag, vare sig i kontakten med Kristýna eller polisen. Men suspekt nog använder han en porrfilm i mobilen för att få ”upp den” ordentligt. Ska vi av det förstå att vi här har att göra med en sexgalning eller våldsam man? Jag vet först inte riktigt vad det är Häggström försöker bevisa med denna historia, men sedan klarnar det. Han vill bevisa sambandet mellan pornografi och sexköp. Visserligen finns inga som helst vetenskapliga studier som kan bekräfta ett sådant samband, men Häggström är ju polis – och då ska vi självklart tro på hans s k ”observationer”. Så kommer en litania om varför han inte är ”moralpolis”. Han är självklart inte ett dugg intresserad av att lägga sig i ömsesidig sex, men prostitution är inte ömsesidig, därför att vi ska tro att det alltid handlar om ”deep throats”, analsex och bli sprutad i ansiktet. Vad sexarbetarna själva säger om detta har för Häggström ingen som helst betydelse. Han vet, uppenbarligen, helt enkelt bäst!

Jenkins rapporterar, att *endast 6,8 % av kvinnorna ansåg att kunden fick makt över dem i kraft av att kunden betalade, mot 15,8 av männen och 31,8 av transorna. Däremot ansåg 26,6 % av kvinnorna att betalningen satte kunderna i en sårbar position, jämfört med 33,8 % av männen och 13,6 % av transorna. Den största gruppen ansåg dock att kommersiella sexuella transaktioner är en jämlik handling mellan eskorten och den prostituerade. 54,5 % av kvinnorna ansåg det, mot 44,4 % av männen och 40,9 % av transorna. När de tillfrågades om vem som normalt sett tog kontrollen i det sexuella mötet uppgav endast 0,7 % av kvinnorna att kunden gjorde det, mot 8,2 % av männen och 4,5 % av transorna. I kontrast mot detta ansåg*

54,6 % av kvinnorna att de alltid tog kontrollen, mot 24,6 av männen och 27,3 av transorna. Dessutom ansåg 24,1 % av kvinnorna att de i allmänhet tog kontrollen, mot 26,1 % av männen och 22,7 av transorna. 22,3 % av kvinnorna, 45,5 % av männen och 54,5 % av transorna ansåg att det varierade. I maktjänstgörande framstår alltså de kvinnliga prostituerade som de som känner sig mest säkra gentemot kunderna i maktjänstgörande.⁷⁷ Så fortsätter hon med att konstatera att angående respekt från eller gentemot kunder uppgav 77 % av kvinnorna och 78,9 % av männen att de både respekterade och blev respekterade av kunderna. Endast 16 % av kvinnorna och 15,8 % av männen kände sig inte respekterade av eller kände respekt för kunderna. För transornas del skiljde det sig något. 54,4 % kände sig respekterade av kunderna, men bara 36,4 % respekterade dem. Å andra sidan kände 50 % sig inte respekterade av kunderna, samtidigt som 63,6 % inte respekterade kunderna.⁷⁸ Så vittnar eskorter.

I anslutning till detta är det också intressant att se på vad Jenkins kommer fram till när det gäller känslan av att bli exploaterade av kunderna. Aldrig uppgav 56,6 % av kvinnorna, 40 % av männen och 31,8 % av transorna. Sällan uppgav 29,9 % av kvinnorna, 43,7 % av männen och 34,6 % av transorna. Ibland uppges av 10,7 % av kvinnorna, 11,1 % av männen och 18,2 % av transorna. Ofta uppgav 2,1 % av kvinnorna, 1,5 % av männen och 9,1 % av transorna. Alltid, slutligen, uppgav 0,7 % (2 personer) av kvinnorna, 0,7 % av männen och 4,5 % av transorna.⁷⁹ Slutligen är det intressant att se hur självkänslan i sexarbetet påverkats. 72,1 % av kvinnorna anser att sexarbetet stärkt deras självkänsla, mot 68,9 % av männen och 63,6 % av transorna. Motsatt är det endast 9,6 % av kvinnorna som känner att självkänslan blivit sämre, mot 6,1 % av männen och 27,3 % av transorna. Ingen effekt alls uppgav 15,7 % av kvinnorna, 25 % av männen och 22,7 % av transorna. Tror verkligen Häggström att dessa resultat beror på ”deep throats”, analsex och bli sprutad i ansiktet? En vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig att det finns en annan verklighet än tragiken och eländet!

77 Jenkins 2009 s 5.

78 Jenkins 2009 s 6.

79 Jenkins 2009 s 8.

Är det mer ok att mörda och misshandla än att en man har sex med en tonårstjej?

Så kommer vi till avsnittet som berör yttrandefrihet och var gränserna för hur långt lagen ska sträcka sig. Naturligtvis exemplifieras med det värsta tänkbara exemplet, två mäns fantasier om unga flickor. Jag säger absolut inte emot att det är otrevligt, men var och vem ska avgöra var gränsen ska gå? Häggström vill att män som har fantasier av detta slag ska kunna dömas för sina fantasier och kritiserar samhället för att våra lagar inte tillåter det. Innebär det också att vi ska straffa kvinnor som i fantasin vill bli dominerade, förnedrade och våldtagna?⁸⁰ Eller ska vi bara straffa män som fantiserar om att dominera, förnedra och våldta?⁸¹ Var ska gränsen gå? Ske de fantiserande kvinnorna bara straffas om de kommunicerar om sina sexuella fantasier på nätet?

Själv tycker jag det är motbjudande med action-filmer (inklusive polisfilmer), fyllda av våld, blod och död. Menar Häggström att vi ska förbjuda sådana fantasier också? Tycker han det är mer ok att mörda och misshandla än att en man har sex med en tonårstjej? Det går inte att utläsa av hans bok, men däremot skiner hans övertygelse om att veta bäst och kunna tala om för andra hur det ska vara igenom.

Rätta till evolutionen

Efter en genomgång av ett fall som rörde en påtänd kille som ville att sexarbetaren Milana – som återvände några veckor varje år för att arbeta som sexarbetare och som av poliserna drivits ut från sin inomhuslokal till gatan – skulle skära honom i picken så glider han åter in i sina ”fakta” och sätter sig på sin moralistiska piedestal igen. *Ett av de största misstagen många människor gör när de pratar om prostitution är att de inte ser sambanden. De förstår inte att sexköpare och människohandlare lever i symbios med varandra.*⁸² Så följer åter en sådan där goebbelsk ”sanning”, nämligen att *sexköpare är beroende av människohandlarna för ett ständigt nytt, fräscht*

80 Jmf tidskriften Ottar nr 1 1981 som slår fast att den typen av fantasier är väldigt vanliga hos kvinnor.

81 Enligt samma tidskrift är detta vanligt bland män.

82 Häggström s 305.

utbud. Det är helt tydligt att Häggström inte ens bryr sig om vad BRÅ konstaterar om detta med sextrafficking: *Brå:s sammanfattande bild är att det förekommer mycket allvarliga fall av människohandel för sexuella ändamål i Sverige, men att antalet kända sådana fall är få ... De genomgångna fallen ger inget stöd för att människohandel för sexuella ändamål i Sverige ofta är kopplad till grov organiserad brottslighet*.⁸³ I en annan rapport misslyckas de också med att finna annat än ett fåtal offer för människohandel, men uttalar ändå åsikten att det är ett stort brott – baserat på oundersökta påståenden i olika sk ”rapporter”.⁸⁴

Så följer ett antal ”recensioner” som män gjort av de sexuella tjänster de köpt av sexarbetare, och vi ska förfäras över detta och tro att det handlar om en ”köttmarknad”. Men sexarbetarorganisationer globalt understryker, att vad de säljer är en **tjänst**. Säljer man en tjänst finns också risk för att man recenserar. Det gäller vilken tjänst som helst. Eller vill Häggström förbjuda recenserandet av utförda tjänster, som t ex hantverk? Nu misstänker jag starkt att han skulle hävda att det sexuella elementet i tjänsten gör att det inte är en tjänst (oavsett att alla tjänster på något sätt utförs med kroppen) – och sätta sig på piedestalen ”jag vet bättre än hororna själva” – men globalt sett är han, och de andra svenska moralisterna, ganska ensamma om sitt synsätt. För att inte tala om hur man sett det historiskt.

Man måste faktiskt säga att det är minst sagt anmärkningsvärt att just svenskar, efter miljontals år av ett ”fritt” sexuellt beteende, efter att sedan i 1000 år ha fostrats i en kultur som byggt på svåra straff för utförda ömsesidiga sexuella akter, skulle komma fram till en sanning som mänskligheten aldrig förr har haft en aning om. En sanning som dessutom upphäver evolutionen, eftersom denna skapat förutsättningarna för sexhandeln. Är det inte fantastiskt att dessa svenskar vet bättre än evolutionen själv? Man får ju förstå att de anser sig ha rätten att straffa dem som gör det som evolutionen inpräntat i dem, för även kyrkan har ju i 2000 år försökt upphäva evolutionen – inte minst rörande homosexualitet – så då måste det ju vara riktigt att straffa människor för att de blivit som de blivit. Inte sant?

83 BRÅ rapport 2011:18 s 21.

84 Wase 2012 s 301ff.

Alla män kring sexarbetarna är antingen "hallickar" eller "människo-handlare"

I följande avsnitt förminskas en domare, och "hjälten" gör sig själv större än denne, och sedan redogörs för hur han vittnar för att fälla den "kriminelle" Sven, som nekar till sexköp. Det är inte så mycket att säga om detta vansinne i sexköpslagens anda, och de stora onödiga kostnader som följer, och inte heller om de påstådda "bortförklaringar" som sexköparna påstås uppge. Oavsett hur det är med detta måste jag hävda att det är helt rätt att värja sig mot fascistiska lagar av detta slag, särskilt om de är införda mot majoritetens vilja och saknar folkligt stöd.⁸⁵ Det mest upprörande med detta avsnitt är att lagen kan leda till dessa meningslösa situationer.

Så följer ett avsnitt som inleds med ett påstått "citat" av en anonym "Valeria". Överhuvudtaget följer de påstådda "citatet" det mönster som är så utmärkande för moralister och prostitutionsmotståndare. Eftersom det helt saknas forsknings- och statistikunderlag för det man hävdar så måste man "citera" påståenden och falsarier. De är inte heller intresserade av att låta någon annan än den som bekräftar moralisternas ståndpunkter komma till tals, utan istället radar man upp "citat" av detta slag för att människor ska tro att det speglar hela verkligheten. Den liberala feministen Gayle Rubin skriver att radikal feministisk litteratur kring prostitution och pornografi är fylld med *slafsiga definitioner ounderbbyggda antaganden och märkliga påståenden*.⁸⁶ Sådana skribenter väljer ut *de värsta tänkbara exempel* på sexarbete och behandlar dem som representativa.⁸⁷ Professor Ronald Weitzer kompletterar med att konstatera att anekdoter generaliseras och presenteras som avgörande bevis, exempel selekteras och motbevis ignoreras rutinmässigt.⁸⁸ Beskrivningarna är Häggströms bok i ett nötskal och illustreras tydligt av "Valerias" citat: *Jag tror att max 10 procent sysslar med*

85 Moralisterna brukar hävda motsatsen med hänvisning till tre undersökningar med ett väldigt stort bortfall i svarsfrekvensen, men Wase (2012 s 321ff) visar att så inte är fallet. Internationellt är motståndet också stort.

86 Rubin 1993 s 36,

87 Rubin 1992 s 301.

88 Weitzer 2005 s 214.

*det här för att de vill. Resterande 90 procent är indragna i människohandel och annan sådan skit.*⁸⁹

Vi ska alltså tro att det ”Valeria” tror är sanningen. Om nu ”Valeria” verkligen finns och har sagt så, så speglar det enbart hennes egen åsikt – och kanske hennes egen motvilja mot arbetet. Men det är verkligen inte representativt för sexarbetare. Man kan alltid säga att ”hade människor inte varit så fattiga så hade de aldrig valt yrket” och påstå att man hjälper dessa sexarbetare genom att dra bort deras försörjningsgrund – vilket man gör med fascistiska lagar som sexköpslagen – och låta dem svälta istället. Men det avslöjar också, att dessa ”goda” människors avsikt i första hand inte är att hjälpa sexarbetare. Det är att tillfredsställa sitt ego och kunna slå sig för bröstet och säga ”vad god jag är som gör detta”. Att många sexarbetare behöver hjälp och inte passar i jobbet är det ingen tvekan om. Att risken för övergrepp också är stor för vissa grupper av sexarbetarna ser moralisterna till genom att upprätthålla de fascistiska lagarna (kopplerilagen är också en sådan, se nedan). Där finns ingen som helst vilja att hjälpa några kvinnor! Och faktum är ju, att sexköpslagen inte är till någon som helst hjälp, eller ens avsedd att vara det. Den utvärdering av den svenska ”utvärderingen” som gjordes av ”Office of the Prostitution Licensing Authority” i Australien skriver: *De tillgängliga bevisen lever inte upp till den vida utropade retoriken kring den svenska modellens succé i att i praktiken eliminera prostitution. Även det bästa som den svenska regeringens egen Skarhed-rapport kan slå fast är att prostitution inte har ökat i Sverige. Knappast ett alarmerande stöd. Det finns vissa bevis för att förbudet mot köp av sexuella tjänster har drivit sexindustrin under jorden och att sexarbetare känner sig mindre säkra och ser sig själva som utsatta för större risk för våld. Lagen skyddar inte sexarbetare som lämnats i svårigheter som ett resultat. Traficking sammanblandas med prostitution, så att alla migrerande kvinnor engagerade i prostitution måste vara offer för trafficking och exploatering. En av de värsta effekterna har varit att marginalisera en redan stigmatiserad grupp i samhället. Sexarbetare har beskrivit hur de känner sig som andra klassens medborgare och de infantiliseras genom att få höra att de omöjligen frivilligt kan ha valt att inträda i sexindustrin. De är inte prostituerade, och verkligen inte sexarbetare, utan prostituerade kvinnor. De*

89 Haggström s 327.

får höra att de är kraftlösa offer för manligt våld och exploatering, även om de är inkapabla att förstå det själva, på grund av falskt medvetande syndrom. Deras egna åsikter och erfarenheter nonchaleras. De avhändas sin autonomi och självbestämmande som individer. Detta är oförenligt med principerna för en liberal demokrati. Motsatt respekterar en skademinimeringsmodell vuxnas rätt att fritt välja att inträda i sexindustrin men sätter in verktyg för att bättre skydda hälsa, säkerhet och välfärden hos sexarbetare och kunder.⁹⁰ Här har vi svart på vitt att sexköpslagen är en fascistisk, auktoritär lag!

Svenska moralister sätter sin egen självgodhet i första hand och vägrar, som den australiensiska rapporten säger, att införa en skademinimeringsmodell. Inte heller kan de svara på frågan hur straffande av sexköpare i en ömsesidigt överenskommen sexakt skulle vara till hjälp för någon kvinna som har det svårt. Syftet med lagen är **inte** att hjälpa kvinnor och redan från början gjordes det klart, som Don Kulick påpekar, i att de som ivrade för den deklarerade *att syftet med lagen i första hand var att ”markera en ståndpunkt” eller ”sända ett meddelande” att ”samhället” inte accepterar prostitution.*⁹¹

Angående påståendet om att endast tio procent gör det här för att de vill hänvisa jag till siffrorna ovan. Det finns ingen som helst substans i ”Valerias” tro.

Själva avsnittet är åter ett exempel på polisernas smaklösa beteende i spaning på ”en brottslig handling” (sexköp). Den rumänska Stefania tas in för förhör och sedan hennes pojkvän Mircea, vilken naturligtvis är en ”hallick” i Häggströms ögon – och lagens. Och det här sätter fokus på den sk ”Kopplerilagen” som ska skydda kvinnorna från utnyttjande kopplare. Problemet med den är bara, att den omöjliggör att sexarbetare kan arbeta under säkra förhållanden. En värd som hyr ut lokal till en sexarbetare blir automatiskt ”hallick”, en pojkvän likaså, bara han tar emot en krona från kvinnans sida. Det omöjliggör att t ex tillsammans hyra lokal och engagera en skyddsvakt, för både uthyraren och vaktens blir automatiskt ”hallickar”.

90 Wallace 2011 s 19.

91 Kulick 2004 s 2.

Lagen har alltså ingenting att göra med hjälp till sexarbetare, den har samma syfte som sexköpslagen (och katolska kyrkan i 2000 år), nämligen att ”utrota” den ”felaktiga” sexuella handlingen ”sex mot betalning”. Alltså ytterligare en gravt fascistisk lag.

Än mer motbjudande blir det, när Häggström målar upp en tänkt modell som skulle insinuera att ”hallicken” Mircea skulle ta 70 procent av Stefanias inkomster.

I Häggströms värld är alla män runt sexarbetarna antingen ”hallickar” eller ”människohandlare”. Denna stereotypa bild behöver man nog ha om man ska kunna försvara för sig själv de ageranden man utför. Men det finns verkligen inte en enhetlig bild av hur ”hallickar” är. Så skriver t ex Edlund & Korn: *Medan ägare av bordeller, barer och klubbar utan tvekan tar deras del, så finns det lite som antyder att inte den prostituerade ställs med ansevliga förtjänster. Den grad som gatuvandrare betalar till hallickar är också oklar ... Lillard & medförfattare fann att mindre än sex procent av Los Angeles gatuprostituerade, studerade 1990 och 1991, delade inkomst med en hallick. Även Nagaraj & Yahya, studerandes 44 prostituerade i Malaysia i början av 1990-talet, fann att hallickars avgifter uppgick till mindre än två procent av vad de prostituerade tjänade netto på dricks.*⁹² Precis som med ”offret”, ”traffickingen”, ”torsken” och ”prostitutionen” i övrigt så handlar bilden av ”hallicken” till väldigt stora delar om rent bedrägeri eftersom den blandar ihop alla sorters kopplare i en klump och insorterar dem i den värsta gruppen.

Det finns väldigt lite forskning kring ”hallicken” men en engelsk studie visade att långt från alla prostituerade hade hallick, och att de som hade sådan stod inför märkbart högre risk att utsättas för fysiska och emotionella övergrepp. Partners till de prostituerade var däremot mindre benägna att begå övergrepp och yngre prostituerade, liksom de på gatan, var mer benägna att ha en hallick.⁹³ I Danmark är det många av de danska gatuprostituerade som arbetar utan tredjepart, och bland de invandrade finns det ”några” som

92 Edlund & Korn 2001 s 8.

93 May & medförfattare 2000 s VI.

har en tredjepart involverad.⁹⁴ Det förekommer också bland immigranterna att en sexarbetare bestämmer över flera andra.⁹⁵

Men visst kan hallickar utsätta kvinnor för övergrepp. *I andra studier rapporterar uppskattningsvis två tredjedelar att de blivit utsatta för övergrepp för att de visat brist på respekt, tjänat för lite pengar, brutit mot hallickens regler och försök att lämna honom (Davis 2000, Silbert & Pines 1982).*⁹⁶ Men Levitt & Venkatesh finner i sin undersökning av gatuprostituerade 2007, att det är eftertraktat att jobba med en kopplare i icke gatumiljö. *I Roseland finns inga hallickar och kvinnor kontaktar kunderna från gatan. Bara några kvarter bort i Pullman arbetar alla med hallickar vilka letar upp kunder och ordnar träffar, så att de prostituerade sällan raggas i gat hörn. Under hallickmodellen är det färre transaktioner, men priserna som tas ut är jämförelsevis högre och klientelet annorlunda. Prostituerade som arbetar med hallickar förefaller tjäna mer, och är mindre sannolika att bli arresterade. Det förefaller som om hallickarna väljer att betala ordentliga löner. I linje med denna hypotes är många kvinnor som inte arbetar med hallickar ivriga att få göra så.*⁹⁷

Frederick skriver i sin undersökning av nepalesiska flickor i Mumbai, Indien, att ”gharwalis”⁹⁸ visade tydlig medkänsla för de unga kvinnorna/flickorna när de ankom till bordellen, och att de skulle vara fria när de betalat sin skuld. Bordellägarna hade då emellertid en tydlig tendens att antyda att tiden skulle bli kortare än den i verkligheten blev, i avsikt att lugna flickorna.⁹⁹ Men även han understryker att det kan vara stor skillnad mellan goda och dåliga ”gharwalis” och att en del utvecklade en relation till ”gharwalin” som liknade en surrogatmamma som verkligen månade om dem. Motsatt fanns en del som berättade om sin första ”gharwali” med hat, som kunde slå dem om de lämnade sitt rum eller vägrade klienter.¹⁰⁰ Ett tillstånd som bara är möjligt i samhällen där de prostituerade ställs utan reglerade

94 Kofod & medförfattare 2011 s 156.

95 Kofod & medförfattare 2011 s 158.

96 Weitzer 2005 s 227.

97 Levitt & Venkatesh 2007 s 4.

98 Också ”mamasan”, kvinnor ansvariga för de anställda kvinnorna.

99 Frederick 2005 s 35.

100 Frederick 2005 s 38.

arbetsrättigheter och arbetet på något sätt är kriminaliserat. Så gällande säkerheten för sexarbetare står Sverige på U-landsnivå!

Som synes är inte bilden verkligen inte så enkel och stereotyp som Häggström förutsätter! Problemet med en sådan syn är, fruktar jag, att han inte kan göra ett bra jobb som spanare i prostitutionsgruppen, något som också indikeras av hans reaktion när Mircea inte säger ”rätt” saker till honom när han frågar.¹⁰¹

Avslutande avsnitt

Jag har svårt för självgott moraliserande, sådant som Häggström inleder nästa avsnitt med, *sex är sannolikt den mest intima relationen två människor kan ha med varandra*, som sedan följs av hur de av misstag kommer på två personer på ett hotellrum som bägge är otrogna sina respektive. Det här sätter fokus på hur fascistisk sexköpslagen är. Hade det nu handlat om en köpt sexualitet så hade det varit ett brott – oavsett hur ömsesidigt det varit – så bara för att det är pengar inblandade så ska sexköparen straffas. Det är ett gigantiskt intrång i människors integritet och det finns ingenting som säger att det är annorlunda än att plötsligt igen börja bedöma homosexualitet som ”fel” sex. Det är enbart de värderingar som för tillfället råder som styr detta.

Däremot gör Häggström och hans kollega helt rätt i nästa avsnitt, när de tar en kille som försöker utpressa en tjej till att ha sex med honom. Men det kunde vilken polisenhet som helst skött. Det måste man inte vara med i prostitutionsgruppen för att utföra – eller ha en sexköpslag bakom sig. Utpressning är olagligt ändå!

Angående den unge killen som är sexsäljare så är det bara att hålla med Häggström att de med problem ska ha hjälp och att manliga prostituerade är en ignorerad grupp. Men för det behöver man inte heller ha en sexköpslag eller prostitutionsgrupp, för det hjälper ingen som har problem att man ger sig på två som gör ett ömsesidigt byte – sex mot pengar.

101 Häggström s 341.

Nästa avsnitt är bara patetiskt. I ivern att sätta dit en ”sexbrottsling” brottar man ner en 17-årig kille som ångrat sitt sexköp och därför får höra att han är *mycket bättre än de flesta män i den här gruppen träffar*.

Detsamma gäller det sista avsnittet, där en kvinna gråtande berättade om varför hon valt att börja sexarbeta. Som så ofta handlade det om fattigdom, och i det här fallet en älskad, svårt sjuk mormor, men jag kan inte värja mig mot tanken att Häggström faktiskt tycker att det är bättre att kvinnan återvänder till fattigdomen, och att hennes mormor dör, än gör det som hon tänkt sig; att offra en tid som sexarbetare för att få livet att gå ihop. Jag hoppas att det inte är så, men hans agerande i prostitutionsgruppen gör att jag inte kan göra mig fri från tanken. Hur som helst är det detta som sexköps- och kopplerilagen får som resultat.

Epilog

I epilogen påstår sig Häggström skildra ”verkligheten”. På sätt och vis tror jag honom. Han skildrar nämligen **sin** verklighet utifrån **sin egen** moralistiska världsbild. Problemet är att han vill påskina att det är **allas** verklighet inom prostitutionsvärlden. Men det är det inte! Som det urval undersökningar som presenterats visar så är Häggström långt ifrån ens en stor del av verkligheten, för det är bara en liten del av verkligheten. Men naturligtvis är det beklagligt för dem som råkar illa ut eller vantrivs i jobbet, som tillhör den gruppen.

Det som dock gör den här boken till ett pekoral är, att den enbart baserar sig på Häggströms egna upplevelser och inställning, kombinerat med en uppsjö av goebbelska myter och falsarier, vilka ounderbryggt förs fram som om de vore sanningar. Det är en stereotyp och rigid världsbild som dominerar beskrivningarna, där sexarbete och sexköp är något ont och fullt överlag – liksom aktörerna. Häggström saknar helt kapaciteten att se att världen kan se annorlunda ut än den han ser själv och som han har fått sig itutad. Även om författaren själv ofta talar om ”människohandel” som synonymt med prostitution så är det slående att inte något enda av de fall han tar upp rör sådan. Det handlar enbart om möjliga ”kopplerifall”, även om författaren förvandlar dem till ”människohandel”.

Är då Häggström en dålig polis? Det skulle jag inte säga att han är. Han skulle säkert kunna fungera inom några andra avdelningar, men inom prostitutionsenheten är han avgjort fel man, eftersom han tydligtvis saknar förmåga att ta till sig vad sexarbetare och -köpare som säger ”fel” saker uppger – och han dessutom har en sådan stereotyp bild av dessa. Egentligen kanske det inte beror på honom själv. Misstanken slår mig, att det kan ingå en sorts ”utbildning” för att börja i prostitutionsgruppen, där någon, eller några, som lever gott på att föra vidare de goebbelska myterna, osanningarna och fabricerade ”fakta” trycker in dessa i dem de utbildar. Det vore t o m högst troligt att det är så, när vi faktiskt har ministrar och politiker som ägnar sig åt detta.¹⁰² Att det är lukrativt inom den enda ”trafficking-industrin” som existerar, nämligen den där folk i ”Välgörenhetsorganisationer” (NGOs) och samhällliga positioner skor sig på status och de enorma summor som utbetalas av regeringar – utan att mottagarna av dessa behöver åstadkomma något annat än att fängsla vissa sexarbetare.¹⁰³ Ett tydligt exempel är Somaly Mam¹⁰⁴ – om dock inte ensam¹⁰⁵ – som ljög och bedrog för att dra in pengar. Hon är också ett exempel på hur stereotyp och enkelspårig svenskt journalism är. 9 april 2010 höjdes hon till skyarna av tidningen Metro, som samtidigt slog upp stora goebbels-siffror, att 1,8 miljoner barn skulle vara sexslavar i världen. Det är naturligtvis inte Häggströms fel att svenska medier slaviskt matar ut goebbelska ”fakta”, men han är en del av det systemet.

Men, även om det skulle vara så att bokens ”hjärte” blivit förledd av en propagandistisk ”undervisning”, så är det ändå högst bekymmersamt att han är ”en flitigt anlita föreläsare i ämnet *prostitution* och *människohandel*.” Om en så okunnig man, som Häggström uppenbarligen är i ämnet, far runt och kablur ut goebbelska myter som ”sanningar” så kommer vi aldrig att få en klok politik i detta. Ett lands lagar och regler ska nämligen inte bygga på ideologiska och/eller moralistiska föreställningar och än mindre på goeb-

102 Wase 2012 s 180ff.

103 Wase 2012 s 57ff, 63ff, 109ff, 135f, 143ff, 346ff.

104 <http://edition.cnn.com/2014/05/30/world/asia/cambodia-sex-slavery-foundation-hero-resign/>

105 <https://nonprofitquarterly.org/2015/05/18/the-lessons-of-somaly-mam-s-return-charities-disgraced-by-their-founders/>

belska myter. De som bidrar till detta bär ett stort ansvar för urspårning i samhället!

En vanlig, normalt funtad man har förmågan att föreställa sig att det finns en annan verklighet än tragiken och eländet. En vanlig, normalt funtad man har också kapaciteten att se verkningarna av sina handlingar, utan behov av att gömma sig bakom myter, lögner, påhitt och falskari för att rättfärdiga sig!

KÄLLOR

- Abel**, Gillian & **Fitzgerald**, Lisa. (2010a) Introduction. In **Abel**, Gillian, **Fitzgerald**, Lisa and **Healy**, Catherine with **Taylor**, Aline (Eds). (2010). I *Taking the Crime out of Sexwork. New Zealand sex worker's fight for decriminalisation*. Portland Or. s 1-21.
- (2010b) Risk and risk management in sex work post-prostitution Reform Act: a public health perspective. I *Taking the Crime out of Sexwork. New Zealand sex worker's fight for decriminalisation*. Portland Or. s 217-237.
- Bloch**, Iwan. (1912). Die Prostitution. Vol 1. Handbuch der gesamten Sexualwissenschaft in Einzeldarstellungen I. Berlin.
- Brewer**, Devon D, **Dudek**, Jonathan A, **Potterat**, John J, **Muth**, Stephen Q, **Roberts**, John M & **Woodhouse**, Donald E. (2006). Extent, Trends, and Perpetrators of Prostitution-Related Homicide in the United States. I *Journal of Forensic science* 2006, pp 1101-1108.
- BRÅ, report 2008:21**. *The Organisation of Human Trafficking. A Study of Criminal Involvement in Sexual Exploitation in Sweden, Finland and Estonia*. Stockholm.
- **report 2011:18**. *Prostitution och människohandel för sexuella ändamål*. Stockholm. http://www.bra.se/download/18.65a2909f135a-9f5a1cb80003950/2011__18_prostitution_manniskohandel.pdf.
- Danna**, Daniela. (2012). Client-only criminalization in the city of Stockholm. A local research on the application of the “Swedish model” of prostitution policy”. I *Sexuality Research and Social Policy Journal*, vol. 9, n 1, pp 80-93.

- De Waal**, Frans B M. (1995). Sex as an Alternative to Aggression in the Bonobo. I Paul R **Abramson** & Steven D **Pinkerton** (eds) *Sexual Nature Sexual Culture*, Chicago and London.
- Edlund**, Lena & **Korn**, Evelyn. 2001. *A Theory of Prostitution*. <http://www.iies.su.se/seminars/papers/Edlund.pdf>.
- Ford**, Kimberly-Ann. (1999). Evaluating Prostitution as a Human Service Occupation. I Elias, James E, Bullough, Vern L, Elias, Veronica & Brewer, Gwen, editors: *Prostitution: On Whores, Hustlers and Johns*, p 420– 434. New York.
- Frederick**, John. (2005 Research Director). *Slavery, Debt Bondage and Sex Work: A Study of Trafficked Nepalese Girls and Women in Mumbai and Kolkata, India*. Lausanne. http://www.childtrafficking.com/Docs/tdh_2005_study_trafficked_nepalese_girls_in_mumbai_kolkata_22.pdf.
- Hallgrimsdottir**, H, **Phillips**, R, **Benoit**, C & **Walby**, K. (2008). Sporting girls, streetwalkers, and inmates of houses of ill repute: media narratives and the historical mutability of prostitution stigmas. I *Sociological Perspectives*, vol 51, no 1, pp 119-138.
- Häggsström**, Simon, 2016. *Skuggans lag – en spanares kamp mot prostitutionen*. Falun.
- Jenkins**, Susanne. (2009). *Beyond Gender: An Examination of Exploitation in Sex work*. Summary Report. Keele University, UK. <http://www.sexworker.at/phpBB2/download.php?id=479>.
- Kofod**, Jens, **Dyrvig**, Theresa Frøkjær, **Markwardt**, Kristoffer, **Lagoni**, Ninna, **Bille**, Rebekka, **Termansen**, Tina, **Christiansen**, Line, **Toldam**, Eva Juul & **Vilshammer**, Magne. (2011). *Prostitution i Danmark. En kortlægning*. SFI – Det nationale forskningscenter for velfærd. København. <http://www.sfi.dk/Default.aspx?ID=4681&Action=1&NewsId=3013&PID=9267>.
- Kulick**, Don. (2004). *Talk delivered at Beijing Plus Ten Meetings on the “Swedish Model”*. <http://www.salli.org/info/lib/kulick-un-talkswe.pdf>.
- Kuran**, Timur. (1995). *Private Truths, Public Lies - The Social Consequences of Preference Falsification*. Cambridge Mass.
- Lim**, Lin Lean. (1998). *The sex sector: The economic and social bases of prostitution in Southeast Asia*. Geneva. ILO.

- May**, Tiggey, **Harocopos**, Alex & **Hough**, Michael. (2000). *For Love or Money: Pimps and the Management of Prostitution*, Police Research Series 134. London: Home Office. [http://www.vawpreventionscotland.org.uk/sites/default/files/Pimps%20and%20the%20Management%20of%20Sex%20Work%20\(full%20report\).pdf](http://www.vawpreventionscotland.org.uk/sites/default/files/Pimps%20and%20the%20Management%20of%20Sex%20Work%20(full%20report).pdf).
- Mulder**, R T, **Beautrais**, A L, **Joyce**, P R & **Fergusson**, D M. (1998). Relationship between dissociation, childhood sexual abuse, childhood physical abuse, and mental illness in a general population sample. I *American Journal of Psychiatry* 155, pp 806-811.
- Ney**, P, **Fung**, T & **Wickett**, A R. (1994). The worst combinations of child abuse and neglect. I *Child Abuse and Neglect*, vol 18(9), pp 705-714.
- Ottar**. Fria fantasier. Om mäns och kvinnors sexuella dagdrömmar. 1981, nr 1.
- Potterat**, John J, **Brewer**, Devon D, **Muth**, Stephen Q, **Rothenberg**, Richard B, **PRA**. (2008). *The Impact of the Prostitution Reform Act on the Health and Safety Practices of Sex Workers*. Report to the Prostitution Law Review Committee.
- By **Abel**, Gillian, **Fitzgerald**, Lisa & **Brunton**, Cheryl. Department of Public Health and General Practice University of Otago, Christchurch. <http://www.justice.govt.nz/publications/global-publications/p/prostitutionreform-act-impact-on-the-health-and-safety-practices-of-sex-workers>.
- Re**, Michaela. (2003). *The Global-Local Nexus of Western Male Sex Tourism in the South – case study of Thailand*. Master's Programme in East and Southeast Asian Studies Department of Political Science, Lunds University January. <http://www.ekh.lu.se/publ/mfs/7.pdf>.
- Romans**, S E, **Potter**, K, **Martin**, J & **Herbison**, P. (2001). The Mental and physical health of female sex workers: A comparative study. I *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry* 35, pp 75-80.
- Rosen**, Eva & **Venkatesh**, Sudhir Alladi. (2008). A “Perversion” of Choice. Sex Work Offers Just Enough in Chicago’s Urban Ghetto. I *Journal of Contemporary Ethnography*, vol 37, no 4, August. Pp 417-441.
- Rubin**, Gayle. (1992). Thinking Sex: Notes for a Radical Theory of the

- Politics of Sexuality. I **Vance**, C (ed) *Pleasure and Danger: Exploring Female Sexuality*, Pandora Press, 1992 (3rd Edition), 267-319.
- (1993). Misguided, Dangerous and Wrong: An Analysis of Antipornography Politics. I **A Assiter & A Carols** (eds) *Bad Girls and Dirty Pictures*. London.
- Siegel**, Dina. (2009). *Human trafficking and legalized prostitution in the Netherlands*. I Temida, pp 5-16. <http://www.doiserbia.nb.rs/img/doi/1450-6637/2009/1450-66370901005S.pdf>.
- Skarhed**, Anna. (2010). *Förbud mot köp av sexuell tjänst. En utvärdering 1999–2008*. Betänkande av Utredningen om utvärdering av förbudet mot köp av sexuell tjänst. Stockholm. <http://www.regeringen.se/content/1/c6/14/91/42/ed1c91ad.pdf>.
- Steinfatt**, Thomas M. (2002). *Working at the Bar. Sex Work and Health Communication in Thailand*. Civic Discourse for the Third Millennium. Michael H Prosser (Ser ed). London.
- Symons**, Donald. (1979). *The Evolution of Human Sexuality*. New York & Oxford.
- UNICRI**. (2003). *Trafficking of Nigerian girls to Italy. Report of field survey in Edo state, Nigeria*. http://www.unicri.it/news/2008/0807-4_training_nigeria/rr_okojie_eng.pdf.
- Wallace**, Bob. (2011). *The ban on purchasing sex in Sweden: The so-called 'Swedish model'*. Office of the Prostitution Licensing Authority in Australia. <http://www.pla.qld.gov.au/Resources/PLA/reportsPublications/documents/THE%20BAN%20ON%20PURCHASING%20SEX%20IN%20SWEDEN%20-%20THE%20SWEDISH%20MODEL.pdf>.
- Vanwesenbeeck**, Ine. (2001) *Another Decade of Social Scientific Work on Sex Work: A Review of Research 1990-2000*. <http://myweb.dal.ca/mgoodyea/Documents/Methodology/Another%20decade%20of%20social%20scientific%20work%20on%20sex%20work%201990-2000%20Vanwesenbeeck%20Ann%20Rev%20Sex%20Res%202001%20242-89.pdf>.
- Wase**, Dick. (2012). *Den kidnappade sanningen – myten om den gigantiska sextraffickingen*. Stockholm.
- (2016). *Samlag eller Salighet*. E-bok. Stockholm.

- Weitzer**, Ronald. (2005). New directions in research on prostitution. I *Crime, Law & Social Change* 43, pp 211-235.
- Widom**, C S & **Ames**, M A. (1994). Criminal Consequences Of Childhood Sexual Victimization. I *Child Abuse and Neglect*, vol 18, no 4, pp 303-318.
- Woodward**, C, **Fischer**, J, **Najman**, J, & **Dunne**, M. (2004). *Selling sex in Queensland*. Brisbane: Prostitution Licensing Authority, Ministry of Justice. <http://www.pla.qld.gov.au/Resources/PLA/reportsPublications/sellingSex/documents/sellingSexInQLD.pdf>.